

वा० रा०

॥४०॥

॥१६॥ संहत्य मिलित्वा मृत्युपाशेनावपाशिताः बद्धाः॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥ पंचसाहस्रान्पंचसाहस्रैरित्यनेन भगवतोऽमोघेषुत्वं सूचितं॥२३॥२४॥ हनध्व

दृष्ट्वा तं पतितं भूमौ दूषणं निहतं रणे ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थं सर्वभूतान्यपूजयन् ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरे क्रुद्धास्त्रयः सेनाग्रयाचिनः ॥ संहत्याभ्यद्रवन्नामं मृत्युपाशावपाशिताः ॥ १७ ॥ महाकपालः स्थूलाक्षः प्रमार्थी च महाबलः ॥ महाकपालो विपुलं शूलमुद्यम्य राक्षसः ॥ १८ ॥ स्थूलाक्षः पट्टिशं गृह्य प्रमार्थी च परश्वधं ॥ दृष्ट्वैवापततस्तां स्तुराघवः सायकैः शितैः ॥ १९ ॥ तीक्ष्णाग्रैः प्रतिजग्राह संप्राप्तानतिथीनिवा ॥ महाकपालस्य शिरश्चिच्छेदरघुनंदनः ॥ २० ॥ असंख्येयैस्तु बाणैर्धैः प्रममाथ प्रमाथिनं ॥ स्थूलाक्षस्याक्षिणी स्थूले पूरयामास सायकैः ॥ २१ ॥ सपपातहतो भूमौ विटपीव महाद्रुमः ॥ दूषणस्यानुगान्पंचसाहस्रान्कुपितः क्षणात् ॥ २२ ॥ हत्वा तु पंचसाहस्रैरनयद्यमसादनं ॥ दूषणं निहतं श्रुत्वा तस्य चैव पदानुगान् ॥ २३ ॥ व्यादिदेश खरः क्रुद्धः सेनाध्यक्षान् महाबलान् ॥ अयं विनिहतः संख्ये दूषणः सपदानुगः ॥ २४ ॥ महत्या सेनया सार्धं युध्वारामं कुमानुपं ॥ शस्त्रैर्नानाविधाकौरेर्हनध्वं सर्वराक्षसाः ॥ २५ ॥ एवमुक्त्वा खरः क्रुद्धो राममेवाभिदुद्रुवे ॥ श्येनगामी पृथग्ग्रीवो यज्ञशत्रुर्विहंगमः ॥ २६ ॥ दुर्जयः करवीराक्षः परुषः कालकार्मुकः ॥ हेममाली महामाली सर्पास्योरुधिराशनः ॥ २७ ॥ द्वादशैते महावीर्या बलाध्यक्षाः ससैनिकाः ॥ राममेवाभ्यधावंत विसृजंतः शरोत्तमान् ॥ २८ ॥ ततः पावकसंकाशैर्हेमवज्रविभूषितैः ॥ जघान शेषं ते जस्वीतस्य सैन्यस्य सायकैः ॥ २९ ॥ ते रुक्मपुंखा विशिखाः सधूमा इव पावकाः ॥ निजघ्नुस्ता निरक्षांसि वज्रा इव महाद्रुमान् ॥ ३० ॥ रक्षसां तु शतं रामः शतेनैकेन कर्णिना ॥ सहस्रं तु सहस्रेण जघान रणमूर्धनि ॥ ३१ ॥

मित्यार्षं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शतं एकेन शतेन तत्संख्याकेन कर्णिना बाणविशेषेण ॥ एवं सहस्रं सहस्रेण ॥ ३१ ॥

आ० का०

॥४०॥